

קצרה כדי להינשא. בתום הטקס, שנערך בבית ויצ"ה ארוז השניים את חפציהם וחזרו לטהרן, שהיתה נתונה אז בשליטתו של השאה.

„פרס היתה שיעמום די גדול“, מספרת ברכה. „הרבה לא היה שם עם מי לדבר, הסתגרתי בבית, קראתי הרבה, והכי חשוב — נכנסתי להריון. נולד דור, בני הראשון, שכיום הוא בן תשע. הייתי זקוקה למנוחה הזאת. אחרי כל ההתרוצצויות שלי בארץ, המסיבות והעבודה הקשה, היה פשוט טוב לא לעשות כלום, אלא להיות עקרת-בית לכל דבר.“

„נשבר

לי“

אחרי שנתיים באיראן עברו ברכה ובעלה לבאנגקוק. אחרי שמונה חודשי שים נוספים, לאחר שאיבדו את רוב רכושם בשריפה שפרצה בנמל באנגקוק, הגיעו לסאן-פרנסיסקו ושם התנחלו לשבע שנים. משום-מה נמנעה ברכה כל זמן שהותה בחוף-לארץ מלהמשיך בקריירה שלה כשחקנית. „עבדתי קשה בארץ ופשוט נשבר לי. עוד יותר נמאסה עלי התדמית שהדביקו לי כאן. בכל הצגה שיחקתי את נערת-הזוהר המטומטמת, או את האישה מוכת-הגורל שהחיים התאכזרו אליה. במשך כל השנים שלא הייתי כאן, שיחקתי את עצמי: ברכה נאמן.“

„הלכתי להמון חוגים, הרביתי להשי-תתף בהרצאות ולהתפתח בתחומים שונים, אליהם לא היתה לי גישה עד אז. לקחתי קורסים בתיקשורת, באמנות, ביוגה, בי-פסיכודרמה, בדוגמנות, בעצם מה לא? באיזשהו שלב אפילו למדתי קרטה, אבל העניין התגלה כיותר מדי כואב. פתאום היה לי זמן בשפע. לא התרוצצתי מחזרה לחזרה וממסיבה אחת לאחרת.“

לסאן-פרנסיסקו.

ברכה בביתה
— או אשה מוכרת-גורל —

ברכה ב„בואיננו, בואיננו“
— נערת-זוהר מטומטמת —

נישואיה לנאמן לא ארכו זמן רב, השניים התגרשו כשברכה היתה בת 21. „למרות זאת“, היא מעידה, „נשארו חברים טובים עד היום.“

למרות העובדה שברכה לא היתה בארץ כמעט עשר שנים, היא מעולם לא ניתקה את עצמה מכל מה שקרה כאן. „עכשיו, כשחזרתי ואני כאן, הזמן איבד ממשי מעות“, אומרת ברכה. „טוב לי לחזור. לא יודעת כמה זמן נישאר פה. בינתיים חזרנו לשנתיים לפחות, עד שדויד יסיים את עבודתו, כמפקח מטעם הצבא האמרי-קאי על הקמת בסיס-התעופה בארץ.“

„מה אחר-כך? אין לי כל מושג. אני עסוקה בשלב הנוכחי בהתאקלמות. יש בי הרגשה נעימה, כשאני עוברת על יד כסית, או כשאני רואה מרחוק את תיאטרון הבימה והקאמרי. מצחיק, אבל עוד לא הלכתי לראות אף הצגה. יקח עוד

אפשר להשקיע כמעט על כל העיר תל-אביב. ברכה מתבוננת בעיר הפרושה למטה ואומרת, „לא התגעגתי הנה. קצת מוזר, אבל הייתי מלאה לחלוטין בכל מה שהיה לי שם. התגעגתי לאנשים, לחברות הר טובות, אבל לא למקום. בשום מקום בעולם אי-אפשר לקשור קשרי חברות עמוקים כל-כך כמו אלה שהיו לי בישראל. כאן חברות זה חברות. אפשר לסמוך עליהן בכל זמן ועל כל צרה שלא תבוא. באמריקה האנשים שומרים על מרחק. הקשרים אינם עמוקים מספיק.“

„הזמן איבד

ממשעותו“

את הקאריירה שלה לא התחילה ברכה, למרבה הפלא, בתל-אביב. היא התחילה אותה הרבה קודם, בעפולה, עיר

ברכה עם אריק איינשטיין — 1965
מחסיבה למסיבה

קצת זמן וגם לשם אגיע. בינתיים אני מסתכלת, שומעת, בוחנת ופתוחה להצעות עבודה מכל סוג שהוא.

„כן, אפילו מישחק. בשום פנים ואופן לא נערת-הזוהר המטומטמת, או האישה האומללה. זה לא.“

רשימה ארוכה של הצגות נזקפת לזר כותה, בין השאר: הזמנה לארמון, סע הביחה יונתן, ארבעה תחת קורת-גג, בקט, הנרי הרביעי ועוד רבות אחרות.

רשימת הסרטים שבהם השתתפה ארוכה אף היא. מבין היותר מפורסמים: איריס, ארבינקא ומרקו שלי.

הולדתה, שם השתתפה כניצבת בהצגה בכיכובה של גילה אלמגור. „העניין פשוט תפס אותי“, נזכרת ברכה. „נורא נסחפתי, וכשגוייסיטי, ניסיתי בכל כוחי להגיע ל-צוות-הווי, אף פעם לא הבנתי למה לא קיבלו אותי.“

את שירותה הצבאי לא הצליחה ברכה לסיים. היא נישאה לבהיר-ליבה באותם ימים, עמוס נאמן. כשהגיעה לתל-אביב, נרשמה והתקבלה ללימודים בביית-צבי, שם קיבלה, למעשה, בסיס והדרכה ראשו-נית בכל מה שקשור למישחק.

• עם נפתלי יבין ז"ל.

ברכה עם בעלה דויד וילדיה דורר ויסמין
רומן באיראן